

νά τὸν βάλλουσαν πάλιν πατριάρχην, καὶ ἀφ' οὗ ἐφθασαν ἐκεῖ, τὸ ἡμισυ μέρος τῶν ἀρχιερέων ἐγύρισαν μετὰ τοῦ Νεοφύτου, καὶ τὸν ἐμετάθεσαν εἰς τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον· ἐκίνησεν ὁ κύριος Νεόφυτος, ἀπὸ τῆν Ἀδριανούπολιν μόνον μὲ δύο ἀρχιερεῖς, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Πόλιν, οἱ δὲ λοιποὶ ἀρχιερεῖς ἀπέμειναν μετὰ τοῦ Καλλινίκου· καὶ ἀφ' οὗ ἐπέμυσαν δύο μῆνας ἔκαμψαν πατριάρχην πάλιν τὸν Καλλινίκον, καὶ ἦλθαν εἰς τὴν Πόλιν.

εὐγγήλιος
δ' ἡχανές
καὶ ἡ φά-
λαις.
Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν εὐρισκομένη ἡ βασιλεία εἰς ἀνάγκην ἀπὸ ἑξοδα, ἐφεῦρεν ἕνα δόσιμον, καὶ εὐγάλαν ὀνομάζοντες το χανέ, ἤγουν ὁ κάθε χανές ἀπὸ τρικλῶσιζ γρόσια· καὶ ἐσυνάχθη ἀπὸ ὅλον τὸ βασιλείον εἰκοσιοκτῶ χιλιάδες πουγγία ἄσπρα· τότε ἔκαμψαν καὶ τὰ μαγγίρια, εὐγάλαν καὶ ταῖς φόλιας, ἡ κάθε μία ἀπὸ ἕνα δράμι, δύο εἰς τὸ ἄσπρον, καὶ μετὰ μερικαῖς ἡμέραις ταῖς ἔκαμψαν ἀπὸ μίαν εἰς τὸ ἄσπρον.

ἔγινε Χριστιανός
ἕνας κια-
τίτης
Μουστα-
φᾶς.
Τότε ἦτον κάποιος Μουσταφᾶ ἐφένδης κιατίτης εἰς τὸ καλέμι τοῦ ρεῖ; ἐφένδη, τὸ γένος Ἀλβανίτης, οἱ γονεῖς του Τοῦρκοι φυσικοὶ· τοῦτος λοιπὸν ὄντας σπουδαῖος, καλὸς εἰς τὰ ἀραβικὰ, καὶ ἔχωντας πάντοτε συναναστροφὴν μὲ τοὺς χριστιανούς, τὸν ἄρεσαν τὰ ἐδικὰ μας ἦθη, καὶ θαρρευθεὶς εἰς κάποιον Χατζῆ Γρηγόρην Χαλεπλῆν, σπουδαῖον εἰς τὴν ἀραβικὴν διάλεκτον, τὸν ἐρώτησε τὰ δόγματα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τὸν ἐκατήχησεν ὁ χατζῆ Γρηγόρης ὅλα τὰ δόγματά μας· μετὰ ταῦτα ἐπῆγεν εἰς τὸν Μωῦσῆν Σηλυβρίας Ἀράπην, καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ ἕνα ἀραβικὸν εὐαγγέλιον νὰ διαβάσῃ, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἐδιάβασε καὶ ἐκατάλαβε τὰς παραινέσεις τοῦ Χριστοῦ, τόσον ἐθερμάνθη καὶ ἐκατανύχθη, ὅπου εὐθὺς ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ χριστιανός· καὶ ἐπῆγε πρῶτον καὶ ἐφανέρωσε τὸν σκοπὸν του εἰς τὸν τζελεμπῆ Γιαννάκην καὶ εἰς τὸν πατριάρχην κύριον Καλλινίκον, ὄντας φίλος τοῦ, καὶ ὕστερον ἐπῆγεν εἰς τὸν Γαλατᾶν εἰς τοὺς Καπουτζίνους φραγκοπατέρας καὶ τοὺς εἶπε

